

1. Na okne sa niečo ticho ligoce, hlúpo sa škerí,
hnevám sa a okno otváram a siaham hneď za tým.
V p^osti mám však prázdnu, čistú dlaň,
v nej lístok trojrohý.
Vraj volá sa smútok a začal svoj útok
a že mu je ^oúto, že dnes už nezaspím.
R: Tvoju nahú tvár potme vidím,
pri nej fotiek pár strašne milých,
tučný inventár, sklený labyrint.

2. Každou chvíľ^ou viac si dovoľí, už do strún sa mi pchá,
márne ho vyhánam spod políc, už lezie po knihách.
Kam sa pozriem, všade vidím
len ten ligot zákerný.
Už klesá mi pýcha a zle sa mi dýcha
a pichá ma dýka priamo do slabín.
R: Svoju izbu sám z vraždy viním,
účet plný mám cudzej špiny,
na ^oútosť sa hrám, viem, že neprídeš.